

MARTA BANYK

Koło Naukowe Prawa Medycznego „Lege Artis”
Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę. Rozważania na temat odpowiedzialności za uszkodzenie lub zniszczenie zwierzęcia

STRESZCZENIE

Zadośćuczynienie pieniężne jest instrumentem prawnym mającym na celu złagodzenie negatywnych przeżyć psychicznych doznanych przez osobę, której wyrządzono szkodę niemajątkową w postaci krzywdy. Przez lata wokół zadośćuczynienia powstało wiele kontrowersji, spowodowanych założeniem, że wynagradzanie krzywdy, czyli szkody niemającej wymiaru ekonomicznego, nie może przybierać formy zapłaty określonej sumy pieniężnej. Nadal roszczenie o zadośćuczynienie pieniężne ma charakter wyjątkowy, chociaż można dostrzec tendencję do poszerzania ochrony pokrzywdzonych.

Tematem rozważań uczyniono zatem zasadność rozszerzenia stosowania instrumentu kompensaty uszczerbków niemajątkowych w przypadku utraty zwierzęcia. Analizie poddano prawny status zwierzęcia, będącego szczególnego rodzaju mieniem, oraz zwrócono uwagę na to, że człowiek niejednokrotnie doświadcza negatywnych przeżyć psychicznych w przypadku utraty lub uszkodzenia psa czy kota. Podstawą tych przeżyć jest zerwanie szczególnego rodzaju więzi emocjonalnej wytworzonej pomiędzy człowiekiem a zwierzęciem domowym. Na tym tle opisano rozwój instytucji zadośćuczynienia zarówno w prawie polskim, jak i w wybranych porządkach innych krajów Unii Europejskiej, kształt instytucji w obecnie obowiązującym prawie, a także stanowisko judykatury wobec roszczeń o zadośćuczynienie w przypadku naruszenia poszczególnych dóbr osobistych. Przedstawiono również – jako postulaty *de lege ferenda* – propozycję objęcia ochroną pokrzywdzonego z tytułu utraty zwierzęcia oraz instrumenty prawne, jakie mogą zostać wykorzystane w tym celu.

SŁOWA KLUCZOWE: zadośćuczynienie pieniężne, szkoda na mieniu, utrata zwierzęcia